

gende hverken er selve Opfinderen eller kan godtgjøre, at han har erhvervet dennes Samtykke til her i Landet at erhverve Patent paa Opfindelsen. Endelig savnes der særlige Straffebestemmelser for Indgreb i Patent-haverens Rettigheder. Hertil kommer endnu, at Forretningsgangen ved Meddelelsen af Patenter navnlig paa Grund af den forudgaaende Undersøgelse er vidtløftig, saa at den enkelte Patentsags Behandling og Afgjørelse kræver en uforholdsmæssig lang Tid.

Efterstaaende Oversigt viser Antallet af de Eneretsbevillinger, som siden 1835 aarlig ere meddelte her i Landet.

Aar.	Antal.	Aar.	Antal.
1835.	10	1855.	25
1836.	4	1856.	28
1837.	9	1857.	47
1838.	15	1858.	42
1839.	10	1859.	32
1840.	10	1860.	36
1841.	12	1861.	44
1842.	18	1862.	48
1843.	17	1863.	48
1844.	18	1864.	36
1845.	19	1865.	39
1846.	27	1866.	68
1847.	20	1867.	74
1848.	14	1868.	88
1849.	17	1869.	71
1850.	38	1870.	77
1851.	34	1871.	115
1852.	33	1872.	132
1853.	22	1873.	126
1854.	31	1874 (1ste	
		Halvaar. . . .	81

Det aarlige Antal af udstedte Patenter er saaledes vel, som det efter Forholdene her i Landet var at vente, ikke overordentlig stort, men det er ei heller ganske ubetydeligt, og Antallet har derhos stadig været i Tiltagende, saa at der samtidigt her i Landet maa findes flere Hundrede gyldige Patenter. Det er altsaa ikke ganske ringe Interesser, om hvis Beskyttelse der er Tale, og det tør derhos vistnok antages, at naar Begjæringer om Patent ikke indkomme i større Antal, end Tilfældet er,

maa dette for en væsentlig Del tilskrives den nuværende mangelfulde Ordning af Patentvæsenet.

Under de saaledes foreliggende Omstændigheder har man, da en hensigtsmæssig Patentlovgivning utvivlsomt maa erkendes at være et Gode, som er af Betydning ikke blot for den enkelte Opfinder, men for Industrien i det Hele, troet, at der kunde være god Føle til ogsaa her i Landet at søge en lovbunden Ordning af dette Forhold tilvejebragt, og man har derfor under Hensyn til den i andre Lande i saa Henseende stedfindende Ordning affattet nærværende Lovforslag, idet man ved sammes Udarbejdelse dog i det Hele nærmest har havt den i Frankrig gjældende Ordning for Øie. De Principer, som ved Lovforslaget tilsigtes gennemførte, ere fornemlig, at Beskyttelsen ved Patentet skal være en Ret for Opfinderen og for ham alene, at der skal hjemles Patenthaveren en fuldstændigere Beskyttelse end efter de nu gjældende Regler er Tilfældet, at Patentet skal udstedes uden nogen forudgaaet Undersøgelse af Opfindelsens Beskaffenhed paa den Søgendes eget Ansvar, at det skal gjælde fra den Tid, da Begjæringen om Patentet under Sagttagelse af de foreskrevne Former indleveres til rette Bedkommende, og at i Reglen alle Spørgsmaal om Patentets Gyldighed og Virkninger skulle afgjøres af Domstolene.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes Følgende.

Til § 1.

At der i dette Forhold ikke bør gjøres nogen Forskjel imellem Udlænding og Indlænding synes utvivlsomt, da det for begges Bedkommende fordes, at Opfindelsen ved Beskyttelsens Udløb bliver Almenhedens Eiendom, og at Opfindelsen under Beskyttelsens stadig skal udføres her i Riget, saa at der ogsaa af statsøkonomiske Hensyn er Grund til ikke ved indskrænkende Bestemmelser at affrække fremmede Opfindere fra at indføre deres Opfindelser her i Landet.

Den i Paragrafens 2det Punktum foreslaede Bestemmelse, at Retten til at erhverve